

עלון

גאולת ישראל

**גיליון חגיגי לרגל ההילולות תפארת חכמי בבל המקובלים
האלוקיים רבינו יוסף חיים, ורבי יהודה פתיא, זצוק"ל.
חודש אב, תשפ"ה (8/2025)**

לכל הישועות

הרב יצחק בצרי בן ציפורה.
הרב יהודה עובדיה בן שמחה.
הרב ישי שאול בן אילנה.
איריס בת ברטה וב"ב
יעקב בן בתיה וב"ב
הרב גל יוסף וב"ב.

**לרפואה, זיווג, זרע קודש,
בריאות והצלחה**
לאה קרולין בת הלן חיה שרה.
ימית אלינוי בת עובדיה.

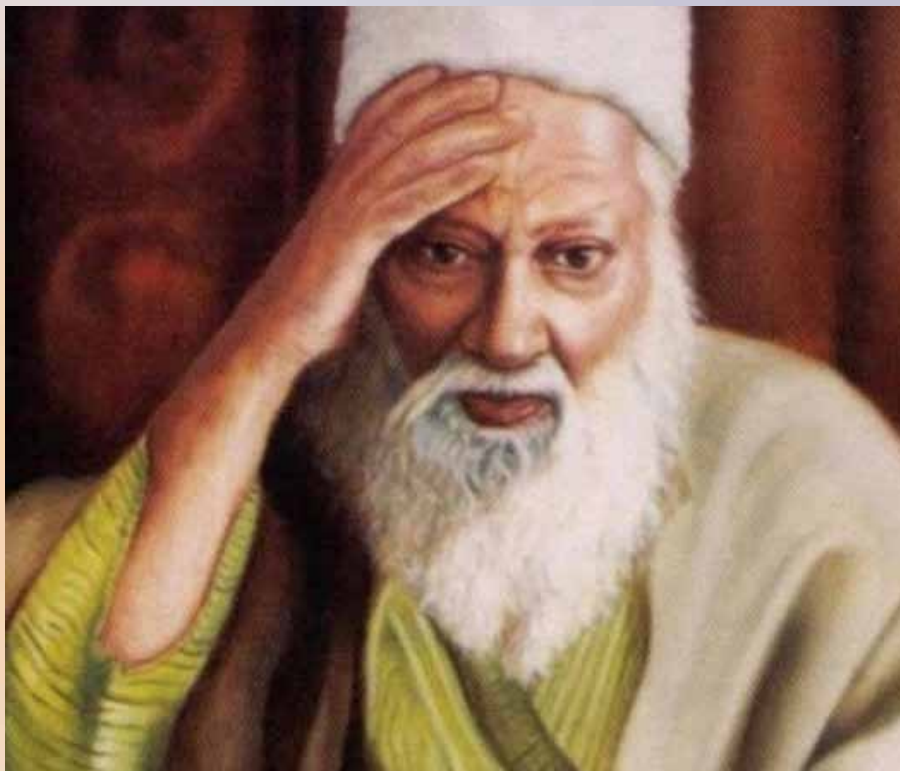
**לבניין עדי עד, בקדושה
ובשמחה**
שי בן רחל ורדה ושרה בת ענת.

לרפואה שלמה;
הרה"ג עמוס כמוס חיים בן פורטונה.
הרב דוב קוק הכהן בן שושנה.
הרה"ג דוד שלום בצרי בן ויקטוריה.
הרב יאושיהו יוסף פינטו בן זהרי
הרבנית אביגיל בוסו בת מרים

**לידה קלה, בבריאות
ובידיים מלאות:**
אפרת בת גלית

זיווג הגון, ברכה והצלחה
ביילה ליאורה בת שרה
אודי בן מלכה
יניב בן רותי

לעילוי נישמת
ראובן בן סרח
עדנה בת תמר חיים
אליהו בן זכיה
עזרא בן רוזה
יסכה ענבל בת סמדר
איתמר אברהם בן מרים
אברהם בן תמרה
מרדכי בן זוהרה
מכאל בן שלמה ומרגלית
אהרון בן עדה
גאולה בת לאה
הדסה בת יהושע אוסקר
אדוארד בן סעידיה
ברטה בת גורג'יה
ג'קלין בת זהרי
אברהם תם בן זהבה.

**הילולת הצדיק בירושלים
כ"ז באב, יום ה
בשעה 15:00 (21.8)**

הקהל
היקר מוזמן
לתפילת
שבעת כורתי
ברית, שתיתקן
הרה"ג

המקובל האלקי
יהודה פתיא זצוק"ל על ציונו
הקדוש שבהר הזיתים.
התפילה תערך על ידי
נינו **הרב יהודה עובדיה**
פתיא והרה"ג יצחק בצרי
שליט"א, אי"ה ביום חמישי
כ"ז אב בחלקה הבבלית
שבהר הזיתים. תפילה זו
מועילה ופועלת ישועות לכל
המשתתפים בתיקון.

**הילולת הצדיק בפתח תקווה
כ"ו באב, יום ד'
בשעה 20:30 (20.8)**

בבית הכנסת תפארת ישראל רחוב ניסן
עבודי 6, שכונת עמישב פ"ת.
חניה בשפע ברחוב צלאח שלום

בתוכנית:
השתתפות הצדיקים החשובים;
הרה"ג, המקובל, רבי יצחק בצרי שליט"א.
הרב יצחק פלד שליט"א.
הרב אברהם ברוך שליט"א
הרב גל יוסף שליט"א.

במקום יהיו עמדות של:
זיכוי רבים חינם, כיבוד, מוזיקה,
ועמדת מכירת ספריי הרב פתיא בהנחה,
ובתוכם הספרים הכי נמכרים;
"הרוחות מספרות" ו"איש מבית לחם יהודה".

**פרטים לגבי אוטובוסים שיוצאים מירושלים, פתח תקווה, דימונה ובית שמש
נא ליצור קשר בהקדם עם איריס: 050-7222005, מס' המקומות מצומצם**

המקובל ציס"ע הרב יהודה פתיא זצוק"ל

זקני המקובל האלקי ציס"ע חכם יהודה פתיא זצוק"ל זיע"א, עלה לארץ הקודש בשנת התרס"ה, ושוב עלה בשנת התרפ"ד, ובפעם שלישית עלה בקבע לארץ ישראל בשנת התרצ"ד, ומאז נשאר בה, ונפטר בשם טוב בירושלים עיה"ק בז"ך מנחם אב שנת תש"ב, ונטמן בחלקת חכמי בבל שבהר הזיתים. כבר בהיותו בן תשע עשרה, עוד טרם נישואיו זכה לקבל תעודת סמיכה, מהגאון רבי עבדאלה סומך. וכך היה המעשה: בעודו בחור ידע היטב את מלאכת התקיעה בשופר, ובאחת השנים כאשר נפטר התוקע של הישיבה, הטיל רבי עבדאלה את המלאכה החשובה הזו על רבי יהודה עוד בהיותו בחור. בני הישיבה החלו מתלחשים ביניהם, והבין רבי עבדאלה סומך, שהם מתלחשים על כך שהוא תוקע למרות שאינו נשוי. ותיכף קרא רבי עבדאלה לרבי יהודה לנוכח כל התלמידים, והניח עליו את שני ידיו, ואמר: "אני סומך אותך לרב בישראל", ובזה ידעו כולם כי גדול עומד בפניהם.

עיבור נשמת צדיק

רבינו יוסף חיים זיע"א שלח את בנו רבי יעקב אצל רבי יהודה, ואמר לו בזו הלשון: "אבא מארי שלחני להגיד לך, כי יש בך **נפש של צדיק גדול**, תזהר עליה". ואכן, רבינו יוסף חיים היה שולח אליו אנשים שיכתוב להם קמיעות. לימים, סיפר רבי שמואל דרזי, פעם אחת התעמק רבינו הרבה באהבתו יתברך, ונכנסה בו השתוקקות עצומה

לעילוי נשמת:

יונה בת אפרים, סביחה בת סעידה, אורלי בת שרה בתיה, סימי בת עזיזה, יחזקאל בן נתון, רחל בת עיישה, יהודית בת רחל, שאול בן נורית, מרדכי שי בן זהבה, דליה חתון בת נג'יה, צאלח בן חתון, אפרת פרימעט בת חיים נחום, ג'ר שמעון בן רינה, הלן חיה שרה בת מרים, רפאל בן סוליקה, רחל בת חנינה, פאני בת סימי, סימי בת עזיזה, שאול בן פרח, מאיר בן איטו, תקווה בת מרסל, מרים בת לוסייה, מרסל בת מסעודה, נאג'י בן גורג'יה, יוסף בן רבקה, יצחק בן רות, ארז בן אבירמה, פורטונה בת זמורה, אליהו בן צ'רנה, מנשה בן פרח, סוליקה בת חנינה, יחזקאל בן נעימה, שאול בן רחל יוסף פתיא, משה בן גרציה, עזיזה עזו בת גורג'יה, אורה בת גורג'יה, יפה בת גורג'יה, בני בנימין בן דוריס, עמליה בת סעידה, איתמר בן רחל, קורן בן יפעת, נאור בן ענת, יפה בת גורג'יה, דוריס בת סעידה, סימה בת אספירונס.

להשי"ת, והרגיש כי כמעט פרח נשמתו. ובאותה עת, נתעבר בו צדיק אחד, ושמו ראובן, ונשאר בקרבו למשך תשעה החדשים. ואמר רבי יהודה פתיא, כי באותה התקופה התחדשו לו חידושים רבים, והיה מסתכל על מצח האנשים והיה רואה שרטוטין מאותיות, וידע מה שלא ידע קודם לכן, וצפה עתידות. באותה עת נכנס לבית מרן **רבינו יוסף חיים** ואמר לו: יש לך עיבור של צדיק, תזהר עליו שלא יעזוב אותך. ואמר לו רבי יהודה "אני יודע". ואמר הרב עובדיה יוסף זצ"ל, שיש דברים בספר 'מנחת יהודה' שברור לו שאמרם בזמן עיבור אותה נשמת צדיק בגופו.

שבילי הרקיע

על גודל ידיעתו בעולמות העליונים בצורתם ובקומתן, הוא העיד על עצמו. זה היה כאשר דודתו מרת חבאבה חבושה בת הר"ר כצ"ר נאווי היתה מבשלת ועוזרת בביתו בירושלים, ולפתע בזמן של עת רצון נדירה, פתח רבי יהודה ואמר בגילוי לב: אני מכיר את שבילי הרקיע והעולמות העליונים,

טוב יותר מכף ידי ומשבילי הארץ. הגאון רבי שמואל דרזי סיפר, גוי אחד רשע בעל דוכן בשוק, היה מציץ ליהודים שקנו בשוק. בכל פעם כשעברו ליד דוכנו, היה מקללם ומבזה אותם. חילו הקונים את פני רבינו כי יעשה לדבר סוף. נענה רבי יהודה וכתב פתקא, ואמר להם להניח אותה תחת דוכנו. למחרת הגיע הגוי והחל לקלל כדרכו, ולפתע חש בכאבים עזים שתוקפים אותו והתפתל מרוב כאביו, ומת באותו יום, כן יאבדו כל אויביו ה'.

דרכי דרכי נועם

כוח סבלנות אדיר היה לו לרבי יהודה יוצא מגדר הרגיל. פעם ניגש אליו יהודי טרדן, ואמר: חכם, יש לי שאלה קשה שמטרידה אותי כבר זמן רב. מה שאלתך? אמר רבינו. אמר לו: מדוע ה' ברא לאדם אף בולט, ואוזנים בולטות, לא יותר טוב שיהיה חלק? והוסיף אותו השואל ואמר: שאלתי שאלה זו כמה אנשים, וכולם צוחקים עלי, אבל זה באמת מטריד אותי. השיבו רבינו, בני, שאלה גדולה שאלת, האם הנך

מאמין כי בורא עולם צופה עתידות?
בודאי אענה האיש. א"ל רבינו, צפה
הקב"ה כי בדורות האחרונים ירד
מאור עניו של האדם, ויצטרכו להרכיב
משקפי, ואיך ירכיבם בלעדי החוטם
והאזנים בולטים. אותו האיש שמע
את התשובה, ושמח, ונרגע מטרתו
הארוכה.

דרשה שכתבה רבינו

זקני, חכם רבי יהודה
פתיא חיבר חיבור
עמוק 'מתוק לנפש'
על 'סבא דמשפטים'
בזוהר הקדוש,
ובסוף פירושו שם
כתב ב' דרושים,
וביקש מכל אחד

ואחד מעם ישראל, שילמדו את הדרושים
ההם, ובדרוש השני כתב סגנונה על
ישראל הנמצאים בגלות, ונעתיק מקצת
דבריו לקיים דברי רבינו ביום ההילולא
ללמוד דרוש זה, ויהי לזכות לנו ולכל בית
ישראל:

הגם שבלק ובלעם בנו בשלשה
מקומות, בכל אחד שבע מזבחות, שהם
סך הכל כ"א מזבחות, ובכל אחד מהם
הקריבו פר ואיל, שהם מ"ב עולות,
עם כל זה ה' לא רצם, ולא עלו לפניו
לריח ניחוח. ואילו ישראל לא היה להם
במשכן רק מזבח אחד בלבד, ולא היו
מקריבין עליו ביום כי אם ב' עולות
לבד, אחד בבוקר ואחד בערב, וגם
אינם פרים ואילים שהם גדולים, אלא
הם שני כבשים בני שנה, עם כל זה
אמרה התורה עליהם (במדבר כח ח):
"אֵשֶׁה רִיחַ נִיחּוֹחַ לַה'", שרצונו לומר

רפואה שלמה

ליאל בן איריס, דני דניאל בן ברטה, אפי אפרים בן אינה, משה בן אניטה, הלל בן תמר, נוייה בת תמר, נריה חיים רפאל בן איילה, לביא רפאל חיים בן אולגה, הלל בן תמר,
מכאל מנחם בן אסתר, חני חנה בת חווה, ישי יעקב בן יעל, פסיה בת רוזה, לינדה קלאריס בת רינה, ג'אן מארק בן ג'ילט ליליאן, ליזט לאה גורג'ט בת רינה,
שושנה רייזל בת טובה, מוניק פורטונה בת רינה, אינגריד בת פורטונה מוניק, עליזה זיזט לומייר בת אידה, שרון בת רחל, אלסה בת חווה, צביה בת נזימה, רחמים בת
לורט, טליה בת סילביה, רוי בן ורד, לביא ודניאל בניי שירן, יוכבד בת לונה, ציון בן כלימה, שושנה בת נעומי, פנינה בת שושנה, משה בן סימי, סימי בת זהרי, חיים
אילו אליהו בן דינה

שהם נחת רוח לפניו יתברך, ואין זה כי
אם מאהבת ה' בעמו ישראל.
וזה שכתוב (דברים כג ו) "ולא אבה ה'
אלהיך לשמוע אל בלעם לקלל אתכם",
אף על פי שהקריב מ"ב קרבנות, ולא
די בזה אלא "ויהפוך ה' אלהיך לך את
הקללה לברכה", שהוא הפך רצון
בלעם, והטעם "כי אהבך ה' אלהיך",

ולא מפני שאתם
ראויים לכך, כי
כמה פעמים
המרוהו במדבר,
ונאמר (דברים יד
כב) "וינסו אותי זה
עשר פעמים ולא
שמעו בקולי", עד
שקראם הקב"ה
"הדור הרע הזה"
(דברים א לה),

ועם כל זה "ויהפוך
ה' אלהיך לך את
הקללה לברכה", מטעם "כי אהבך ה'
אלהיך", ומדרך האב לאהוב את בנו,
אף על פי שהוא ילד שובב, ואינו מניח
לאיש זר להמיתו לגמרי, כמו שרצה
בלעם להכניס בהם עין הרע או לומר
'כלם', כמו שאמרו רז"ל.

ובהמשך דבריו שם כתב לימוד זכות
על כלל ישראל: והן עתה בגלות
זה האחרון, רוב ישראל הם יודעים
את התורה, ואפילו עמי הארץ הם
יודעים את הדינים הנחוצים לאדם,
כגון שלא לאכול בלא נטילה, שלא
לאכול את הדם, שלא לאכול בשר
בחלב וכיוצא בזה, וכל שכן שיודעים
שיש חגים ומועדים וראש חודש
וראש השנה ויום הכיפורים, ואפילו
הילדים הקטנים יודעים את כל אלו,
עד שאמרו רז"ל אפילו ריקנים שבך
מלאים מצות כרמון, ושם העבודה זרה

נמחה לגמרי מישראל, שלא ימצא בכל
ישראל מי מהם שעובד עבודה זרה ח"ו
כלל וכלל, וכולם עובדים את ה', ונוהרים
בתורה ובמצותיה.

ואם ימצא מי מהם שאינו נזהר במצוות,
כגון שמדליק החשמל בשבת, או
שמחזיר את המיחם על הכירה בשבת,
וגילוח הפאות, ומלווים בריבית, ומאזני
מרמה, וכיוצא בזה, לא במרד ולא
במעל הם עושים, ואם יגידו להם שעוון
חילול שבת הוא חמור מאוד, שעל
כל מלאכה ומלאכה יש חיוב סקילה
וכרת, וכל הנותנים בריבית אינם קמים
בתחיית המתים, וכל בעלי מאזני מרמה
סופם לאבד את כל ממונם ויהיו עניים
מרודים, וכל המגלח פאותיו יתחייב
שבעה פעמים מלקות ארבעים, תכף
ומיד הם תוהים על מעשיהם הרעים,
וחוזרים בתשובה ומבקשים תיקון על
מה שחטאו בעניינים כאלו, שאין אנחנו
עזי פנים וקשי עורף.

גם מצות הצדקה שהיא מסוגלת לקרב
את הגאולה, כמו שכתוב (ישעיה א כז)
"ציון במשפט תפדה ושבירה בצדקה",
הן עכשיו בזמן הגלות נזהרים מאוד
מאוד בזה, וכמה בעלי בתים צנועים
שמתפרנסים על ידי יראי ה' אשר
הם עוזבים מלאכתם על ידי אחרים
ומחזרים על החניות, בכדי לקבץ
צדקה לבעלי בתים הצנועים, יהי רצון
שיאריך ה' ימיהם כטוב ושנותיהם
בנעימים. וכל הציבור הם מושיטים
את ידיהם לכיסם, ונותנים את נדבתם
בעין טובה, איש כמתנת ידו. ולפעמים
יתן האיש גם את מעות ארוחתו. ע"כ
מדברי הרב יהודה פתיא בדרשתו.
ויהי רצון, שיהיה מליץ יושר על כל
עם ישראל, ויעמוד בזעקה לפני כסא
הכבוד, ויתפלל על עם ישראל ועל
הגאולה השלימה ומשיח צדקנו, אמן.

רבינו יוסף חיים זיע"א

ירוש גלותא דבבל ורבן של כל ישראל דוד זקנתי רבינו יוסף חיים בן ח"ר אליהו בן ח"ר משה חיים זיע"א בעל הספר הנודע 'בן איש חי'. נולד בבגדאד ביום שני כ"ז באב שנת ה"א תקצ"ד, ונפטר בשם טוב ב"ג אלול שנת ה"א תרס"ט, והוא בן ע"ה שנה. משנת תר"ט עד עת פטירת אביו ר' אליהו עמד לדרוש בימי החול, בשבתות ובמועדי השנה, במשך חמישים שנה תמימות. על אף שהחל לישא את דרשותיו לרבים בגיל צעיר בהיותו בן עשרים וחמש בלבד, בכל זאת כל הציבור כבר הכירו את גודל גאונותו בתורה וצדקתו העצומה. גם החכמים הותיקים והזקנים קיבלו פה אחד את גדלותו עליהם, וכך היה רגיל לומר ראב"ד בגדאד רבי יחזקאל הלוי: "אם יאמר לי רבי יוסף חיים על ימין שמאל, ועל שמאל ימין - לא אהרהר אחרי דבריו, ואקבלם כהלכה למשה מסיני". סבי המקובל רבי יהודה פתיא היה ממליץ עליו פסוק זה (ישעיה יא ו): "וְנָעַר קֶטֶן נִהְיָ בָם", שכולם נכנעו למרותו, על אף היותו צעיר לימים. עוד היה אומר סבי המקובל רבי יהודה פתיא זצ"ל, כי רבינו יוסף חיים

זיע"א היה צריך לבוא בזמן התנאים, רק ריחמו עלינו מן השמים ושלחו לנו את רבינו בזמננו אנו, בשביל שישקה את העולם מתורתו הקדושה והבהירה.

מדוע הגויה התעלפה?

סיפר הגאון רבי יחזקאל עזרא הלוי, שסיפר לו סוחר יהודי מבגדאד, שפעם נכנס לאיזה עסק בבית סוחר נוצרי אחד, ואשת הנוצרי שאלה אותו: אתם היהודים יש לכם איש אחד בעל קומה ויפה תואר ומצנפתו עגולה? ויאמר: כן. מה שמו? רבינו יוסף חיים. ולמה את שואלת עליו? ותספר הנוצרייה, כי פעם אחת פגעה בו בדרך, והתאווה להסתכל בצורתו, וראתה שלהבת אש על ראשו, והתעלפה עד שעבר על פניה, ושבה רוחה. וכתב רבי יחזקאל שהטעם לכך, כי לא רצה הקב"ה שתסתכל בצורת איש קדוש.

שתי דלתות שבגן עדן

רבינו יוסף חיים, חסידותו ופרישותו היו לשם דבר, אך הקפיד שכל מעשה יעשה בדרך ארץ, ברגישות כלפי הזולת. כך גם הנהיג את קהל עדתו לנהוג בדרכי דרך ארץ. מעשה ביהודי תמים, שהחליט יום אחד לעזוב את פרנסתו, ולהתמסר אך ורק לקריאת תהלים ותנ"ך. רעייתו חשבה שזה יחלוף לו במהרה, אך עבר כשבוע שבועיים ובעלה לא הרפה. בצר לה פנתה לרבינו ושאלה בעצתו, כי פרנסה מנין?! אמר לה רבינו שתקרא לו שיבוא לביתו. במהרה הגיע האיש, ואמר לו רבינו: תשמע, בגן עדן יש ב' דלתות, האחת במזרח, והשניה בסוף במערב. והנה, אם האדם מתנהג בצדקות בדרך הישרה, מכניסים אותו במזרח ומושיבים אותו במקומו הראוי לו בתוככי גן עדן. אבל מי שמתנהג באופן מוזר, אמנם מכניסים אותו במזרח, אבל מרוב 'צדקותו' מכניסים אותו עמוק עמוק, עד שיוצא החוצה מהדלת שבמערב... אהבת ארץ ישראל אהבת ארץ

הקודש בערה בקרבו, ותמך באותם שבאו לבגדאד על מנת לאסוף כספים לארץ ישראל, בשביל להחזיק ביושבי אדמת הקודש. ומטעם זה, היה חפץ להדפיס את ספריו בירושלים עיה"ק, בשביל להנות את הפועלים והעסקנים תושבי ארץ הקודש, ואכן מרבית ספריו נדפסו בירושלים.

אחד מחסידיו של רבינו יוסף חיים, היה העשיר יוסף [בן] אברהם שלום שהתגורר ב'כלכותא' שבארץ הודו, ובכל דבר התייעץ עמו, בתחילה עלה בדעתו להשקיע כספו בהקמת בית חולים בירושלים העתיקה, אך רבינו ייעץ לו: "לרפואת הגוף יבואו אנשים אחרים שידאגו לכך, אך לרפואת הנפש איני רואה הרבה אנשים שידאגו". ואכן, הנדיב יוסף גמר בדעתו לבנות ישיבה לרבנים, ויעץ לו רבינו שיקנה קרקע בסמוך לכותל המערבי, ושמה יבנה את הישיבה, וכך עשה, ובשנת תרס"ט בשנת פטירת רבינו נקנתה אותה חלקת האדמה, ועליה בנו את ישיבת 'פורת יוסף' המעטירה, אשר הוציאה מתחת ידה חכמים ורבנים רבים, והיה בה כולל ייחודי של גדולי חכמי הקבלה.

למה ראש השודדים נמלט?

חפצו ותשוקתו לדרוך על אדמת ארץ הקודש בעצמו, החלה להתממש ביום שלישי כ"ה ניסן שנת תרכ"ט. וסיפר זקני המקובל רבי יהודה פתיא, כי לקראת מסעו לא רצה ליסוע עם שיירא גדולה, כי אם גמל אחד ערבי שיורה לו הדרך, והתנה עמו שישבות ביום השבת. בהגיע ערב שבת, ציווה רבינו לנוח, אך המדריך הערבי סרב לעצור, בטענה שמקום זה מסוכן ומוכן לפורענות, שכן הוא נחשב לקן שודדים ורוצחים בדואים. רבינו התעקש, עמד על דרישתו והציב אהלים, ואכן מדריך השיירה נכנע לדרישתו, אך הערבי וחבריו חנו באחת הפחתים במרחק מאות מטרים אחוזי פחד. רבינו ישב באהלו ולמד תורה לאור נר דולק. כעבור שעה קלה, הופיעה כנופית שודדים מרצחים, אולם בהציצם לתוך האוהל ראו את

זרע קודש בר קיימא

ניר בן שולמית והלל בת שרה, טוהר בת איריס, אסנת בת יונה נעמה בת שרונה, שמרית אור בת אביגיל, גבריאל רובק בן ליהו קלאריס, אסף חי בן דינה ומיתר בת יפה. טל בת רחל, הולי מישל בת סוזן, אלינה בת רחל.

שפע ברכה והגנה

יפעת בת דינה, קרן בת הילדה ואלי בן עדנה, גיל בן הילדה ושני בת סינטיה, טליה בת אורנה, יעל בת אורנה, אורי בן אורנה, תאיר בת ימית אלינו, עובדיה בן מרסל וב"ב, רוויטל טלי בת מרים וב"ב, ניר בן אבירמה, אסתר בת רוזה, איתיי, מאיה, נועה - בני אור, יצחק, דניאל ומיכאל - בני ליעד, עוז עזרא בן תקווה, רפאל נועם בן לבנה, משפחת רם, משפחת ברק, משפחת שיליאן, ולארגון "אהבת ישראל" - לקרוב לבבות ולמען ילדים עם צרכים מיוחדים.

חכם שמעון אגסי זיע"א

נולד לאמו ולאביו אהרון בשנת תרי"ב (1852) בעיר בגדאד, שבעיראק. משפחתו שהיגרה מפרס לבגדאד, עסקה ביבוא מהודו ובמסחר. בהגיעו לגיל 13, כמקובל בזמנם, היה עליו לפרוש מלימודיו כדי לעבוד בעסק המשפחתי.

חכם שמעון אגסי, בתמיכת הוריו, ולמורת רוחם של אחיו, בחר להמשיך וללמוד תורה. כדי להבטיח את עתידו הכלכלי, הסבו הוריו את בית המשפחה על שמו.

בשנת תרכ"ט (1869), והוא בן שבע עשרה, החל לעסוק בחידושי תורה על דרך הסוד. כך עולה מפירושו על ספר 'עץ החיים'. בשנת תרל"ח (1878) מת עליו אביו, ונשתמר בידינו דרשתו המופלאה, שנשא ביום החודש.

בשנת תרל"ט (1879) חכם שמעון אגסי נשא לאישה את מרת רחל (צ'חלה) בת החכם עבדאללה בן אליה בכר. בשנת תרמ"ב (1882) נולד להם בנם בכורם אהרון. בהמשך נולדו להם שני בנים - מנשה ומאיר חי ששון ושתי בנות - פרחא ואסתר, אלא שבניו הקטנים נקטפו בעודם באיבם. לאחר מכן נולד להם בן נוסף עזרא-ציון.

בשנת תרנ"ח (1898) פקד אותם אסון נוסף, ובנם בכורם מת במגפת הדבר ערב חתונתו. כעבור עשר שנים, בשנת תרס"ח (1908) חכם שמעון אגסי הדפיס את ספרו 'בני אהרון' לעילוי נשמת בנו. לחכם שמעון אגסי ולאשתו נולדו עוד שלוש בנות - דינה כתון ומזל, ובן זקונים אליהו-חיים.

חכם שמעון אגסי המשיך בלימודיו, ב'שיבת חכם יצחק' בראשות חכם יצחק מרדכי ששון, אך הקפיד לא להתפרנס מתורתו, והתמיד בעיסוקו במסחר. במקביל כתב דרושים, קונטרסים של הלכות ודינים, ופרושים בתורת הסוד ל'שער הגלגולים' ולספר

רבינו שקוע בלימודו כמלאך האלקים, וראה זה פלא - תיכף ומיד נמלטו על נפשם, ונסו כלעומת שבאו. כאשר ראה זאת מרחוק הגמל הערבי, בא ונשק את רגלי רבינו, ויאמר אליו: עתה ידעתי כי יש אלקים בישראל, ואתה אדוני איש אלקים קדוש עובר עמנו בזה הדרך. ומכאן ואילך לא דיבר הערבי עוד כולם, כי לבו היה בטוח שלא יקרה לו כל רע, כי ראה את הניסים שנעשו להם בדרך ההוא.

מי הוא השודד אשר הציץ באוהל וברח? זמן מה קודם לכן היה דין ודברים בין ערל לאחד היהודים, כאשר הגוי תבע את היהודי לערכאות, היהודי יצא זכאי, מפני שכפר בכל. כשראה זאת הגוי, הוא תבעו שוב לדין לפני רבינו יוסף חיים זיע"א, ואכן, היהודי הודה לפני רבינו שהוא כפר בהלוואה, אך עשה כן מפני חסרון כס. רבינו בראותו את קושי מצבו של אותו יהודי, ואת החילול ה' שנגרם, הזיל כסף מכיסו, ונתנו ליהודי להחזיר לאותו גוי. ומהיום ההוא נקבע בלב הגוי יראת כבוד אל רבינו, ולימים, הוא עצמו נעשה לראש השודדים, ובראותו את פני רבינו בתוך האוהל ביום השבת נרתע לאחוריו.

סילוקו מן הארץ

בתאריך ה' אלול שנת תרס"ט נסע רבינו יוסף חיים זיע"א לקבר יחזקאל, ושם חלה את חוליו האחרון, ונפטר שם, ולאחר יומיים הגיע במרכבה אל העיר בגדאד וספדו לו. זקני המקובל הרב יהודה פתיא זצוק"ל, בספרו 'מנחת יהודה' הביא מדברי אחת הרוחות, כי בשלושים יום שקודם פטירת רבינו יצא כרוז והכריז שהרב של בבל יבוא בקרוב, וכל הרוחות שמעו והזמינו את עצמם אל העיר בגדאד לראותו בעת ביאתו, אך לדאבון נפשנו [מדברי הרוח] לא הלכה נשמתו דרך אור העיר בגדאד ולא זכינו לראותו, רק שמוע שמענו מרחוק את קול ההילולא והשמחה שעשו לו מלאכי השרת.

לידה קלה בבריות ובידיים מלאות

דור בת אורית
שושי שושנה בת מרים,
הדר בת טלי
רוויטל בת דינה
ספיר בת סיגל.

'עץ החיים'. יחד עם חברו החכם יחזקאל עזרא אליה ערך והוציא לאור מחדש את ספרו של חכם עבדאללה סומך - 'זבחי צדק'. חכם יוסף חיים, שהתכתב עימו, מכנה אותו בכתביו המהרש"א - מורנו החכם רבי שמעון אגסי.

בשנת תרנ"ט (1899) חכם שמעון אגסי הקדיש את הבית, שירש מאביו כבית כנסת. מאוחר יותר, הבית נתרם לאגודה ציבורית על מנת שישמש בית ספר מקצועי. חברותו עם הנדיב מאיר אליהו הובילה להקמת פרויקטים ציבוריים רבים כמו בניית בית חולים בבגדאד, והקמת ישיבה למצטיינים להכשרת רבנים. הנדיב מאיר אליהו התנה את תרומותיו להקמת ואחזקת הישיבה בכך שחכם שמעון אגסי יעמוד בראשה, וכך היה.

ביום י"ג אלול בשנת תרס"ט (1909) נפטר חכם יוסף חיים. חכם שמעון אגסי נשא דרשה בקהל רב, שהשאירה חותמה על כל הקהילה, שהפצירו בו ללבוש אדרת חכמים, אך הוא עמד בסירובו. חכם שמעון אגסי הסתלק לבית עולמו ביום ח' באב תרע"ד (1914) ערב פרוץ מלחמת העולם הראשונה.

מספריו של חכם שמעון אגסי: 'בני אהרון', 'אמרי שמעון', 'שם משמעון', 'זהב שבא', 'קונטרס יסודי התורה'. מדברי החכם בעניין לימוד התורה; מלמד שמצוות כתיבת ספר תורה היא כדי ללמד את בני ישראל. 'ועתה כתבו לכם את השירה הזאת, ולמדה את בני ישראל, שימה בפיהם,

למען תהיה לי השירה הזאת לעד בבני ישראל. כי אביאנו אל האדמה אשר נשבעתי לאבותינו. - ויתכן שזהו טעם מנהג ישראל, מנהגן של ישראל תורה, שמקדישים ספר תורה לבית-הכנסת בעד נשמת הנפטר ולא עושים מצוה אחרת לעילוי נשמתו. ... שלכאורה יש לומר שאם מצווה אותם לכתוב כל אחד ספר תורה לעצמו, היאך בזה מלמדים אותה את בני ישראל. אלא הכוונה, כאילו הוא בדרך נבואה על מנהגן של ישראל לכתוב ספר תורה ולמוסרו לציבור לקראות בו. ... למען תהיה לי השירה הזאת לעד כי אביאנו אל האדמה - רצה לומר: שזה עדות, שהתורה שלו היתה לשמה, שהוא יכול להביאה עמו לעולם הבא.

חכם שמעון אגסי, אמרי שמעון, עמ' רס"א, הוצ' צאלח ב"ר יעקב מנצור, י-ם, תשכ"ח (1968). מתוך 'החכם היומי'

מדברי החכם בעניין

צדקה וחסד;

מלמד שהקב"ה לא ברא את האדם שלם כדי שיהיה צריך לזולתו. מה שלא ברא הקב"ה את האדם שלם מפאת עצמו כמו הבעל חיים הוא משום שאילו היה כך היה נשחת הקיבוץ המדיני והחברה האנושית כיוון שכל אחד היה מסתפק בעצמו ולא היה צריך לזולתו וממילא רוב מצוות התורה היו בטלים מעצמם ולא היה להם מקום לחול. שהרי אם היה מזונו מוכן...היאך היו מתקיימים כל מצוות עשה ולא תעשה התלויים בעבודת קרקע כגון לא תחרוש בשור וחמור יחדיו, שדך לא תזרע כלאים, לקט שכחה ופאה. ... ואילו היה כל אחד מסתפק בעצמו ואין צורך לזולתו, מה מקום היה למצוות

שבין אדם לחברו כגון צדקה, וגמילות חסדים, והלוואת חן וחסד, ואיסור ריבית, וצידיק המשקולות והמאזנים, ושכר שכיר, והשבת העבוט, ומצוות ואהבת לרעך כמוך שהיא כלל גדול בתורה.

חכם שמעון אגסי, אמרי שמעון, עמ' קפ"ה, הוצ' צאלח ב"ר יעקב מנצור, י-ם, תשכ"ח (1968) מתוך 'החכם היומי'

מדברי החכם בעניין

גאולת ישראל;

דורש הפרש אות א' בין גולה לגאולה היא האות לטובה 'עשה עמי אות לטובה' - ידוע שאין הפרש בין תיבת גולה לתיבת גאולה אלא אות א' לבד. והנה עכשיו, בעוונותינו הרבים, אנחנו בגולה וחסר אות 'אלף', ולזה ביקש דוד המלך, עליו השלום, שיעשה עמנו אות לטובה. רוצה לומר: שישים אות 'אלף' בתיבת גולה ויהיה גאולה וזהו לטובה.

חכם שמעון אגסי, שם שמעון, עמ' רל"ג, הוצ' צאלח ב"ר יעקב מנצור, י-ם, תש"ל (1970) מתוך 'החכם היומי'

מדברי החכם בעניין

אהבת ישראל;

מלמד שאין אדם שאין לו מקום בפני עצמו לעניין חיוב התפילה.

מה שנעשה על ידי תפילת ראובן, אי אפשר להעשות על ידי שמעון, שאין לך אדם שאין לו מקום בפני עצמו. ולכן חיוב התפילה היא בכל יום ומכל אדם, ואין אדם נוגע במה שמוכן לחברו.

חכם שמעון אגסי, אמרי שמעון, עמ' קצ"ט, הוצ' צאלח ב"ר יעקב מנצור, י-ם, תשכ"ח (1968). מתוך 'החכם היומי'

מדברי החכם בעניין מנהגי ישראל:

נותן טעם לעשות יום שמחה, ביום שנעשה אדם בר מצווה.

ביום שנעשה האדם בר מצוה, זוכה לבחינת הרוח, הבאה לו באותו יום, ולכן מנהג ישראל תורה היא, לעשותו יום משתה ושמחה לכבוד האורח הבא - שהיא הרוח.

כותב עליו חברו הרב המקובל יהודה פתייא בהקדמה לספרו "בית לחם יהודה":

"והנה בעירנו בגדאד היו לנו שניים כרובים זהב הסוככים על העיר מבית ומחוץ, והמה אשר היו לנו לחומה ולמחסה ביום זעם. הראשון, ח"ר יוסף חיים זצוק"ל, והשני הרב הגאון שמעון אהרון אבא בר אבא אגסי זצוק"ל... אשר שני צדיקים אלו... והמה בזכותם וצדקתם היו מגינים על העיר...אפס כשנלקח ח"ר יוסף חיים ז"ל, התחילה העיר להיות צולעת מהלכת על רגל אחת, והתחילו הצרות לבוא, כי אחרי קבורתו נלקחו בחורי ישראל לעבודת צבא מלך ישמעאל ללמדם סדר המלחמה... והיינו מתנחמים בח"ר שמעון אהרון זצ"ל, וכל העם ענו אחריו עוד לא אבדה תקוותינו. ... ובהסתלק גם ח"ר שמעון ז"ל אז כבה מהעיר גם השביב האחרון. יוסף איננו ושמעון איננו, והייתה עת צרה ליעקב, כי בליל פטירת הרב שמעון ז"ל, בבוקר השכם נדבקו מודעות אדומים מטעם המלך, ... ובתוך המודעות מצויר חרב אדום לאות מלחמה ממלכה בממלכה...".

"ללמדך שזכות חכמת האמת שהיו עוסקים בה, הם אשר היו עומדים למגן וצינה נגד מידת הדין... מה שלא היה יכול... זכות כמה צדיקים וחסידיים העוסקים בחיצוניות התורה לבד...".

זיווג הגון

אלין עליה בת שמחה מרסל, ענבל בת איריס, בתאל הילה בת ברטה, יובל בת סמדר, בלומה פירחה בת פרימעט, דני דניאל בן ברטה, גורדן פרדג' אודט בת בריג'ט מישל, יעל בת בת שבע, לימור בת גאולה, יוסף חיים בן זיוה, יהונתן בן זיוה, דוד חי בן זיוה, ליאל בן איריס, רונה רונית בת ברטה, ארי בן אילנה, יצחק אופיר בן אורלי, סמדר בת ברטה, מיכל בת בלהה, דן בן סמדר

המקובל הרב סלמאן מוצפי צוק"ל

אחד מהתלמידים המובהקים של המקובל הרב יהודה פתיא, הוא סבי - אב אמי - המקובל האלהי רבי סלמאן מוצפי צוק"ל, והיה מקשיב בקשב רב לשיעורו של חכם יהודה במשך שש שעות רצופות!

מדוע רבי סלמאן רעד?

שעות רבות היה רבי סלמאן מוצפי לומד את תורת הח"ן יחד רבו רבי יהודה בכל יום ויום. ואכן הלימוד המשותף, הביאם במהרה למדרגות רמות. ומעשה נורא סופר מפי מגידי אמת שהיו נוכחים בשעת מעשה. באחד הימים בעת שלמדו את ספר

הזהר הקדוש בביתו של רבי סלמאן, היו עוסקים בזהר פרשת משפטים, שחיברו רב יבא סבא, ובעת שהיה רבי יהודה משמיע חידושים נפלאים ומגלה רזין, ורבי סלמאן היה מגיד השיעור, האירה היתה רוויה קדושה עילאית. והנה נשא רבי סלמאן את עיניו מהספר, והחל רועד מהתרגשות, אך רבי יהודה עודדו להמשיך בלימודו כרגיל, אחר כך אמר לו זרז את חבריך ואמור להם את שהנך רואה. פתח רבי סלמאן ואמר: הנני רואה את אבי לבוש בגדי יום טוב נכנס לכאן עם איש קדוש, ושניהם מקשיבים ללימודיו. משסיים הסביר רבי יהודה, בעל השמועה רב יבא סבא, בא לכאן לשמוע את דבריו, והוא הביא עמו מגן-עדן את אביו של רבי סלמאן, למען יתענג מזיו כבוד התורה שנעשה פה, לכן הזהיר חכם יהודה את כל התלמידים, כאשר אתם לומדים, היזהרו שיהיו כל מעשיכם לשם שמים.

רוח קודשו של רבי יהודה ודאגתו לתלמידו

גם בעת שרבי סלמאן מוצפי שהה בארץ ישראל, ורבו רבי יהודה פתיא היה בבגדאד, עדיין היה קשר חזק ואמיץ ביניהם, רבי סלמאן באמצעות מכתבים ואנשים היה שומר על קשר אדוק עם רבו הגדול. לפנינו סיפור מופלא, אשר מורה בבירור על הקשר ההדוק שהיה בין התלמיד לרב, ומרחק של מקום פיזי - לא יכל להפריד בין הלבבות הקרובות וההדוקות של הרב והתלמיד, וכה היה המעשה: ביום שישי, שעתיים לפני שקיעת החמה ישבו בבית המדרש בבגדאד הרב יהודה פתיא ותלמידו ועסקו

בלימוד הספר הקדוש 'עץ חיים', באמצע הלימוד נשתנו פניו של הרב יהודה, והחל מכה כפות ידיו זו בזו, ואומר: "אוי, חכם סלמאן נמצא בצרה, הוא עומד סמוך לכותל המערבי ובוכה. מי יעזור לו?", והחל מתפלל לשלומו, ונמשך הדבר כמחצית השעה, וכל הנוכחים היו מתוחים ודרוכים לראות איך יפול דבר. לפתע אורו פני רבי יהודה, ואמר: "ברוך השם, בא חכם ששון אפנדי, והקימו", הנוכחים רשמו את היום והשעה, וחיכו במתיחות לחזרתו של רבי סלמאן לבגדאד. ואכן בבואו לבגדאד בשלום, שאלוהו החכמים על מעשיו באותו יום ובאותה שעה כאשר היה ליד הכותל המערבי, ועמד רבי סלמאן מופתע בפני חבריו שידעו לנקוב מקום המצאו, בציון היום והשעה, ושח להם את המעשה, כי על פי ידיעות שהגיעו לירושלים, פרצו בבגדאד מחלות קשות ל"ע, והיו אסונות בסביבות מקום מגוריו, גם מצב היהודים היה בכי רע, והוא דאג לשלום אמו ובני משפחתו, ולכך שאל לשלומם באמצעות מכתב, אך לא נענה. התגבר חשדו שמא ח"ו דבר מה אינו כשורה, ושלח מברק חוזר דחוף, וביקש שימלאו תשובה. עברו למעלה מעשרים וארבע שעות, וגם המברק החוזר לא נענה. החל דואג ביותר, הלך אל הכותל המערבי לשפוף שיח ותפלה על בני משפחתו, ומרוב צער כמעט התעלף, אלא שפתאום הרגיש הקלה, כאילו מישהו אווז בו ומעודדו, והנה הגיע חכם ששון ב"ר יחזקאל הלוי חברו למסע בארץ ישראל ששהה בחדרו במלון, והביא לו במרוצה מברק שנתקבל בשעה זו, ובו הודיעו לו כי שלום כולם טוב.

התורה והברכה להגאון המקובל הרב יצחק בצרי שליט"א ראש ישיבת "השלום" בעיה"ק ירושלים, שהביא מתוך ספריו מעשיהם של צדיקים, על רבותינו מבבל: רבינו יוסף חיים, וזקניו הרב יהודה פתיא והרב סלמאן מוצפי זכותם תגן עלינו, ויזכה להמשיך להפיץ את אור התורה עוד ועוד, הן תורה שבכתב בספריו בפרד"ס התורה, והן בעל פה בדרשותיו בכל רחבי הארץ וחוצה לה.

**פירוש על
"עץ החיים"**

**פירוש עיוני מקוצר
על "עץ החיים"**

**פירוש על אידרא
רבא ואידרא זוטא**

**פירוש על סבא
דמשפטים**

**תמונת הרב יוסף חיים
והרב פתיה זצוק"ל**

**גדולי המקובלים ממליצים
לשים תמונה
של הצדיקים בבית
ל:**

- הרחקת רוחות
- רעות
- שמירה והגנה
- מכל רע
- תיקון למביט בה
- רפואה שלמה
- תוספת קדושה
לבית

חינם
לקוראי העלון

**הספר "איש מבית
לחם יהודה"**

הספר המקיף ביותר שיצא
לאור על הצדיק רבי יהודה
פתיה זצוק"ל
הספר מכיל את:

- תולדותיו
- ספריו
- הנחגותו
- ישועות
- קמעות
- חלומותיו
- רוחות וגילגולים
- מתורתו ופיוטיו
- קטעים נבחרים
מספרו "מנחת יהודה".

ניתן להשיג כעת
במחיר מבצע 59 ש"ח

**הספר
"מדרש אליהו"**

חדש!
מדרש אליהו על התהילים
לרב המקובל האלוף רבי משה
חיים זיע"א, אביו של הבן איש
חי הקדוש (עם ביאור מנכדו
המקובל הרב יצחק בצרי
שליט"א).

ספר קדוש ונפלא
שכל המחזיק בו זוכה
לשמירה, סגולה והגנה
נפלאה!

ניתן להשיג כעת
במחיר מבצע 99 ש"ח

**הספר "מנחת יהודה"
הרוחות מספרות**

ספרו הנמכר ביותר של המקובל
הרב יהודה פתיה זצוק"ל:

הספר מכיל את:

- ביאור על פרשיות התורה
- החלומות - רמזים ופתרונם
- מעשה הרוחות, דינם וגילגולם
- שיחות עם דיבוקים
- והוצאתם
- עניין גיהנום
- ימות המשיח
- והעולם הבא
- עניין התשובה

ניתן להשיג כעת
במחיר מבצע 59 ש"ח

לוח הילולות צדיקים - חודש אלול

ג' אלול / מרדך הרב אברהם יצחק הכהן קוק זצ"ל
ו' אלול / 'הודע שמשון' - ר' שמשון חיים בן ר' נחמן מברסלב.
ז' אלול / ר' אליהו חיים.
ט' אלול / דן בן יעקב אבינו.
יב' אלול / ר' שמוחה בונים מפשיסחא.
יג' אלול / 'הבן איש חי' - ר' יוסף חיים.
יד' אלול / ר' עבדאללה סומך.
טו' אלול / ר' אליהו חיים אבולעפיה
ה' אהרן אבוחצירה בן ר' יעקב אבוחצירה (אביר יעקב).
כד' אלול / חבקוק הנביא.
'ההפץ חיים' / ר' ישראל מאיר הכהן.
כה' אלול / התנא ד' אלעזר בן רשב"י.
כו' אלול / ר' יצחק אלפיה.
כז' אלול / שר שלום -
האדמו"ר מבעלז.
כח' אלול / ר' חיים יהודה אועירבאך.

**להזמנת ספרי הרב
במחיר הזול ביותר בארץ:
כל הארץ: 050-7222005
ירושלים: 054-8444985**

לקט תפילות ותיקונים

לקט תפילות לשמירה

**ספר הטבת
חלומות**

חדש!
ספר פתרון חלומות
בו מובאים כל סוגי הפתרונות,
הטבת חלום ושאלת חלום
על פי דברי רבנו האר"י
הקדוש זיע"א
בעריכת הגאון המקובל
הרב יצחק בצרי
שליט"א

ניתן להשיג כעת
במחיר מבצע 79 ש"ח

הצטרפו לשיעורים מתוך ספריו של הרב פתיה זצוק"ל:

ירושלים - כולל חצות
הרב דוד בר ששת
רח' חזון איש 29
רמת שלמה
02-5716104

אשדוד - כולל חצות
רחוב האלה 58
מושב בית עזרא
ליד אשדוד
0532441299

אלעד
כולל תפארת הקודש
ללימוד הנגלה והנסתר
רח' אבטליון 11. אלעד
055-6766913

בני ברק
הלימוד מתקיים
בבית הכנסת הרשב"י
רחוב בירנבוים 12
0548179060

כל הישועות

יעקב משה ישראל בן מוניקה פורטונה, עומר בן יפה, דני דניאל בן ברטה, רפאל בן חנן, ליאל בן איריס, אפי אפרים בן אינה, שרונה שרונת בת אסתר, אברהם בן שרה, דוד בן אתי, גלעד בן דוד, נצחיה בת מרסל, ענת בת ואלי, יצחק בן רחל, שגיא בן ענת, הראל בן ענת, רביד בן ענת, אורטל בת אביבה, משפחת ארבל, לביא אליעזר שלמה בן שירי, עילאי בן מאיה, גילת בת ג'נט, יוסי בן ג'נט, לכל הישועות לזיווג/רפואה/זרע קודש - ממשפחת פכטר, לכל הישועות מהתורם בעילום שם ולבני משפחת.